

Medlem og navnlig som Formand i det Udvalg, der dengang blev nedsat, har jeg troet at burde fremhæve dette for Forsamlingen. Jeg kan under disse Omstændigheder ikke nære nogen Tvivl om, at Thinget vil ansee det for rigtigt nu paany at nedsætte et Udvalg til denne Sags videre Drøftelse, og jeg antager dette som saa givet, at jeg for mit Vedkommende ikke finder mig foranlediget til paa dette Sagens Standpunkt at fremkomme med nogen Bemærkning i det Enkelte og at sige Noget til det, som jeg tillod mig at yttre angaaende Lovforslaget ved den af mig nævnte Iste Behandling. Jeg har kun meent at burde gjøre Forsamlingen opmærksom paa denne Sags tidligere Stilling, og hvad der i sin Tid er passeret i samme her i Thinget.

Formanden: Spørgsmaalet om Udvalgs Nedsættelse vil senere komme for. Det er den almindelige Forhandling om Lovforslaget, der i Diebliftet foreligger.

Spørg: Den Bevægelse, som den foreliggende Sag har vaakt, har vistnok haft den gavnlige Folge, at man er bleven tilbøielig til at anvende større Forsigtighed med Hensyn til Begravelser end hidtil, og at de, hvem det er betroet at foretage Eighsyn, ligeledes ere blevne omhyggeligere og varsommere, end Tilfældet maaskee tidligere har været paa adskillige Steder. Imidlertid hør man dog vistnok ogsaa kun modtage de Beretninger baade fra ældre og nyere Tider, der fremkomme om Begravelser af Levende, der senere skulle være opdagede, med stor Varsomhed; at saadanne Beretninger have fundet almindelig Tiltro, ligger vistnok for en stor Deel i Menneskenes Lettroenhed ligeoverfor det Forfærdelige. Imidlertid er jo ganske vist Muligheden for at kunne blive levende begravet ikke udelukket, og det vilde derfor naturligviis i højeste Grad være i Menneskeheden's Interesse, om der kunde blive truffet saadanne Foranstaltninger, der kunde hæve denne Mulighed. Men, ligesom dette ikke er opnaaet ved de Lovbestemmelser, som vi nu have, saaledes vil det vistnok heller ikke blive naaet ved den Lov, som nu foreslaaes udstedt. Da Bestemmelserne

om Eighsyn, efter hvad der sees af Lovforslagets Motiver, imidlertid findes spredte omkring paa forskjellige Steder, og da det maaskee nok kan være til Gavn, at de bleve samlede i een Lov, saa kan jeg ogsaa være tilbøielig til at stemme for nærværende Lovforslag. Men jeg troer dog, at det maa undergaae adskillige Redactionsforandringer, for at det kan blive brugbart og gavnligt, og jeg skal allerede paa dette Stadium tillade mig at fremsætte enkelte Bemærkninger i saa Henseende.

Efter Forslagets § 1 er der ikke Noget iveien for, at et Eigt, forinden Eighsynet foretages, ja saasnart det skal være, kan flyttes bort fra det Sted, hvor Dødsfaldet er skeet, det vil da sige, naar Døden ikke har været pludselig, o: er indtraadt uden foregaaende Dødskamp. Men naar dette er saa, saa kan jeg ikke indsee, at der er nogen Grund til at bestemme, at det Sted, hvortil Eiget flyttes, dog ikke maa ligge udenfor den Commune, hvori Dødsfaldet har fundet Sted. Jeg indseer ikke, hvad den communale Grændse kan have at bestille med dette Forhold. Det kunde jo være muligt, at den Dødes Slægtinge i en anden Commune kunde ønske Eiget strax ført til sig, og, naar det overhovedet skal være tilladt at flytte det, saa burde det vistnok ogsaa være tilladt at føre det udover Communens Grændser. Dette forekommer mig, altsaa at maatte forandres. Det hedder endvidere i andet Stykke af § 1: „Eiget af den, som er død i sin Seng, maa ikke tages ud af Sengen, inden idetmindste 6 Timer ere forløbne efter Døden.“ Men naar den Syge efter i længere Tid at have været sengeliggende, tilfældigviis, som det jo ofte skeer, er død udenfor sin Seng, f. Ex. paa en Stol, saa er det ikke foreskrevet, at Eiget atter skal lægges i Sengen og blive liggende der i 6 Timer. Det vil saaledes kunne faae stor Indflydelse paa et Eigs Behandling, om den Døde er død i sin Seng eller tilfældigviis udenfor den. — I Lovforslagets § 2 foreskrives det: „Hvor flere Læger høre paa eet Sted, foretages Eighsynet i Reglen af den Læge, som har behandlet den Afdøde i hans sidste Sygdom.“ Men derefter hedder det: „Det skal dog staa den Afdødes Efterladte eller andre rette Ved